

ЖЕНСКИЙ СВѢТЪ

СЪ

ПРИТУРКА

 „ДОМАШНЯ“

ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ,

РЕДАКТИРАНО ОТЪ ЖЕНИ,

ЗА ГОСПОЖИ И ГОСПОЖИЦИ.

Директорка: Теодора Г. Ноева.

ГОДИНА ШЕСТА
ТОМЪ ШЕСТИЙ
ПЕРИОДЪ ВТОРИ

ВАРНА

ПЕЧАТНИЦА Л. НИТЧЕ

1898.

Списанието излиза дваждъ : на 1 и 20, а притурката — еднѣждъ : на 10 число всѣки мѣсецъ
ДИРЕКТОРКА : ТЕОДОРА Г. НОЕВА.

Съдържание :

Много важно. — Мисли и за бъднѣтъ. — Стрѣжѣта.
Литературно музикална вечеринка въ гр. Варна. — Срамота
е. — Корреспонденция. — Обявления.

Много важно:

Втория брой на «Жен. Свѣтъ», както и на «Доманията» ще се испрати само на прѣд-платившия поне за 6 мѣс. абонатъ.

Абониранieto бива за 6 мѣсеца или 1 година.

Абонати се записватъ :

- I. Въ Т. П. станция изъ България.
- II. Направо въ Дирекцията ни.
- III. У пѣтуиѣщия ни агентъ, Г-нъ Юр. Ив. Маровъ.

Годишенъ абонаментъ:

Вижъ послѣдната страница

Обявления:

Цѣла послѣдна страница : 25. лев.
половина страница . . . 15. »
Единъ гармонтовъ редъ . . . 0. 25.

За обявления, публикувани повече отъ 3 пѣтя: отстъпка 15%; за повече отъ 6 пѣтя 20%. Адресътъ ни е : Дирекция на «Женския Свѣтъ» Варна.

* * *

Както бѣхме казали въ 21-я брой на списанието, така и въ 12-я брой на «Доманията» тукъ повтаряме, че въ този новъ периодъ на списанието си ние ще държимъ напълно прието-то правило у всѣхъ Европѣйски вѣстници и списания, щото никому вече да не испращаме на вѣра нито списанието си, нито «Доманията», защото се убѣдихме, че, вмѣсто да имаме 3000 абонати, по-добрѣ е да имаме само 500, но — прѣд-плативши и редовни. По такъвъ начинъ ние не само се освобождаваме отъ излишнитѣ трудове и неприятности, но ще имаме повече врѣме да располагаме за улучшение, по всѣко отношение, на изданията си. Освѣнъ това нѣма да имаме рас-

правили нито съ разни Господа, каквито сж г-да Касабовъ Качулевъ и много други, които до сега ни дължатъ една доста благородна сума, събрана отъ честни и благородни абонати; и нѣма да даваме възможност на подобни хора да се хранихъ на гърба на другитѣ и да всѣватъ недо-вѣрнето между честни, — точни хора.

За всичко това ние убѣдително молимъ всичкитѣ си добри абонати и абонати да не взематъ това наше распорѣждане за нѣмаване довѣрне къмъ тѣхъ, но да го иматъ просто като едно сръдство на редовностъ.

При това имъ съобщаваме, че изданията ни, и единъ ако имаме абонатъ, ще се продължаватъ да пзлизатъ поне до края на годината. А за улеснение на абонатитѣ си посочваме имъ за абониране, освѣнъ Дирекцията, и пхтующия си агентъ г. Юр. Ив. Маровъ, но още и Т. Пош. Станции изъ България, гдѣто даже съ отстъпка ще се запишатъ и ще бѣдѣтъ еднакво усигурени, за редовното получаване на списанието и за внесениѣ имъ суми, както ако бѣхъ се записали и заплатили и при първитѣ.

Мисли и за бѣднитѣ.

1. Отдѣляй сиромасу толкова, колкото можешъ. Ако имашъ много, давай много; ако имашъ малко, давай малко, но все пакъ давай и го давай съ все сърце.

2. Който дава милостиня сиромасу, той заема Богу, а Богъ ще исплати дълга си.

3. Раздѣляй хлѣба си съ ония, които сж гладни и облѣчи, ония, които сж голи.

(Народни поговорки).

Не помисляте ли вий, че има много хора, които, когато се веселите и пирувате, когато прѣкарвате врѣмето си съ наслаждения отъ празни удоволствия, когато сте далечъ отъ сериозната работа, тѣ нѣматъ нито храна, нито подслонъ, нито нѣщо, съ което да се стоплѣжтъ и се прѣдпазватъ отъ лютия студъ? Защо да оставаме бѣднитѣ да бѣдѣтъ играчка въ рѣцѣтъ на студа и вѣчнитѣ лишения? Да не мислите, че не можете имъ помогнѣ. Не, можете!

Много случаи ви отдаватъ да изпълните това. Много бѣдни висѣжтъ на вашата врата, които вий дарите само съ малко хлѣбъ и мислите, че съ това ги задоволявате. Не, вий съ тоя дарецъ ще нахраните само нещастника, по жалостъ, кудъ, слѣпъ и пр., който проси не само за себе си, а и за цѣлото си бѣдно домоцадие. И само съ хлѣбъ ще ги прѣдпазите ли отъ студа и ще ли ги облечете? Не, тукъ г-жи и г-ци, трѣба по-голяма щедростъ, дарѣте и съ други необходими нѣща като дрѣшки, дрѣвца, брашно и пари, колкото можете.

До тукъ говорихъ само за ония, които иджтъ и хло-

патъ на вратитѣ ви; но не трѣба да се забравя, че има и други, по-злостастни отъ първитѣ, които не могатъ да дойджтъ при васъ, защото сж болни, защото сж куци и слѣпи, и защото не могатъ станѣ отъ коравата си постелка. Има пъкъ и други, които, отъ срамъ, не иджтъ при васъ. На тия бѣдни пъкъ, какъ ще се помогне? Тия сж много по-вече отъ първитѣ, защото не могатъ ходи, да виждатъ и пр. На тия трѣба да се помага съ по-щедри милости и пожертвувания. Тукъ трѣба по-голямъ капиталъ, който капиталъ да се организува отъ благотѣтелни членове на благотворителни дружества, посветени само за тая цѣль. У насъ подобни дружества, по-вечето женски, има доста много, но тѣ иматъ и други цѣли, като поддрѣжки на разни училища, читалища и пр. Тия дружества заслужаватъ честь и хвала. Добрѣ ще бѣде да има и дружества съ цѣль исклучително за помагане на бѣдни.

Н. М.

Б. Р. Горнята статия ни е испратена онимно и ние не бихме я помѣстили, ако не бѣхме узнали случайно, че авторката ѣ е една отъ най-дѣятелнитѣ членки на женското благотворително дружество «Майка» и ако не бѣхме одобрили напълно нейнитѣ възгледи. Имаме, обаче да заблѣжимъ, че, колко ни е извѣстно, за казаната, висока и свещенна цѣль е прѣдпазана тукашното дружество «Майка» която до сега тукъ — тамъ, особено прѣзъ празникитѣ, раздаваше майчината си помощъ и зарадваше нѣкои сѣмейства. Отъ както, обаче, се състази новото дружество «Саморазвитие» на което цѣльта е умственното и нравственното повдигане на жената, отъ тогава дружеството «Майка» винаги по личното внушаване на своя пословична вече по разсѣвание раздори и кавги прѣдсѣдателка г-жа Д-ръ Желѣзкова, не само забрави своята главна цѣль — помагане бѣднитѣ, но даже почнѣ да противодѣйствува и на дружеството «Саморазвитие», като смѣса частнитѣ си или официалнитѣ си расправи съ нѣкои отъ старитѣ членки на дружеството «Майка» и дѣйствителното настоятелство, което я бламира съ работитѣ на новосъставеното дружество «Саморазвитие». Ето че тая година, колкото знаемъ, нито стотинка не се раздадохъ на бѣднитѣ до сега! А една бѣдна съ нѣколко дѣчица, като похлопала вратата на прѣдсѣдателката на дружеството «Майка» съ молба на помощъ, не само не е получила нищо отъ нея, но даже била изгонена съ ругания защото нѣмало бѣдни, че не можела та памѣри служиня. Тогава една отъ прѣстѣтвующитѣ тамъ Г-жи, която добрѣ знаела какъ то положение на туй бѣдно сѣмейство, събрала отъ Г-жи тамъ Г-жи по 5—10 ст. и испратила горката на бѣда.

Но злото не се спрѣ тукъ, драги читатели; има още друго нѣщо, което то подвѣрждава, че прѣдсѣдателствуващото се Г-жа Д-ръ Желѣзкова дружество дѣйствително не е дружеството «Майка». Това е, че спекулативнитѣ прѣдиритѣ и неспокойния и само за раздори способния духъ на Г-жа Прѣдсѣдателката толкова ослѣпили, щото тя, безъ страхъ отъ грѣхъ най-сетнѣ отъ Бога, отказва и отъ подхвърлениѣ дѣчица и сирачета, за които се грижеше сръщу едно възнаграждение отъ 5000 лева отпуснати ежегодно

отъ Градския Свѣтъ; и това само и само да удовлетвори друга една своя страсть: страсть на жестокость и разрушителность и да има повече време да се занимава съ разсѣиване на раздоритѣ.

И така горкитѣ и милитѣ дѣчица оставятъ пакъ въ произвола на спекулативнитѣ хора, които искатъ отъ гърба имъ да спечелѣтъ нѣщо, като оставѣтъ дваждѣ сирачетата! Ето, драга читателко, какъ прѣдседателствуемто се отъ г-жа Желѣзкова дружество изпълнява челолюбивата си цѣль! и ето колко е абсурдъ да се каже, че то е благотворително и ето какъ се употребяватъ събранитѣ помощи отъ челолюбиви хора за бѣднитѣ! Но не! има и други хора, които макаръ още бѣдни, макаръ и да сѣ съставили дружество съвсѣмъ съ друга цѣль, обаче тѣхното нѣжно женско сърце не може търпи, щото да се оставятъ тие нещастници въ произвола на спекуляцията: тѣ на драго сърце протѣгатъ помощната си ръка и приематъ отгорѣ си погледванието на тия горки нещастници. Тия хора сѣ членкитѣ на дружеството «Саморазвитие». Но дали се свършва злощастieto на горкитѣ сирачета? Не! Г-жа Д-ръ Желѣзковия неспокоенъ духъ и тукъ ги прѣслѣдва; тя не е доволна; тя иска дѣцата да останѣтъ верѣдъ улицитѣ, тя, щомъ вижда че дѣцата намѣрихъ подслонъ, повторно заявява, да не се даватъ дѣцата на дружеството «Саморазвитие», защото отпуснатитѣ 5000 лева сѣ били много и възможно дружеството «Саморазвитие» да икономиса нѣколко лев. и че тя приема само съ 4000 лв. отъ ново дѣцата, вѣроятно като мислѣше, че дружеството «Саморазвитие», като бѣдно ще откаже отъ жаланието си волею неволею и така сирачета ще бѣдѣтъ прѣдметъ на спекуляцията. «Саморазвитieto» обаче приема и съ 4000 лв. и така дава се край на несполучливото и злобно прѣдприятие, на г-жа прѣдседателка, а дѣцата сѣ растворени рѣцѣ прѣгрѣщатъ новитѣ си майки отъ друж. «Саморазвитие».

Колкото за интригитѣ и пуцаннето на разни неврѣли — некипѣли по адреса на дружеството «Саморазвитие», тѣ продължаватъ да се прѣскачатъ като дѣждъ. Е! кажете сега за Бога, за търпение ли сѣ въ края на 19-ия вѣкъ подобни бесчеловѣчни дѣяния? Разумно и искрено ли бѣше, слѣдъ отварянието еднѣжъ на *професионалното училище* отъ страна на новосъставеното дружество «Саморазвитие», да се открие веднага съ особенна бързина второ «*домагилско*» училище отъ дружеството «*Майка*» съ цѣль да унищожи дѣйствиата на дружеството «Саморазвитие», макаръ да оставяше на страна главната му цѣль — помагане на бѣднитѣ! Благородно и възвишено ли е, за да угодимъ каприцитѣ на едно само лице да се мѣчимъ да разрушимъ благороднитѣ и свещени цѣли на едно дружество и убиваме бѣдѣщето на толкова млади и бѣдни сили само и само, защото сѣ имали злощастieto да бѣдѣтъ ученички въ едно училище, въ което дружество нѣкои отъ членкитѣ се мразѣтъ отъ Г-жа Д-ръ Желѣзкова? Колкото ний знаемъ, дружеството «Саморазвитие» нѣма нищо общо съ нѣкои частни лица, то много високо стои, та счита прѣстѣпно прѣдъ Бога да смѣсва частнитѣ каприци на който и да е съ общитѣ инте-

реси. Ние частно желяемъ сдруженъ и взаименъ животъ. Това е желанието и на разбраниитѣ членки на Дружеството «Майка» и че въ Варна необходимъ сѣ двѣ дружества съ разни цѣли; това е исказано отъ насъ още минжлата година въ 15-й брой на «Женския Свѣтъ». Който желяе, нѣка види тамъ.

Страстьта.

(воленъ прѣводъ отъ французки).

Споредъ светий Тома и Картезианцитѣ, думата страсть означава всичкитѣ състояния, които ний днесъ наричаме чувствителни. Босюе пѣкъ казва, че сжществуватъ дванадесе главни страсти, нмѣжщи началото си въ любовта. А съгласно обикновения езикъ, страстьта е оригинално състояние на чувствителностьта, различающе се отъ емоулитѣ и отъ наклонностьта.

Отъ всичкитѣ тия опрѣдѣления излиза, че страстьта е нѣщо частно, като нова фаза на чувствителностьта, и сега именно ни прѣдстои да знаемъ това, което я съставлява.

Всѣка страсть си води началото отъ наклонностьта или по-добрѣ, страстьта не е нищо друго освѣнъ екзальтирана наклонность, която е завзела голѣмъ размѣръ, прѣтърпѣла извънредно развитие. При происхожденнето си, разнитѣ наклонности лежатъ, тѣй да се каже на една и сжща плоскость, укротявайки се взаимнообразно: до като пѣкъ страстьта е нарушение на равновѣсието, тя се появява вслѣдствие прѣминаванното опрѣдѣленитѣ рамки на едно стрѣмение.

Но страстьта е нѣщо по вече. И дѣйствително нашата чувствителна енергия е количественно ограничена: ако прочее, едно стрѣмение завземе прѣвѣличенъ размѣръ, това е само възможно въ ущѣрбъ на другитѣ стрѣмения, като ги обсеби и опищожи. Слѣдователно, страстьта е исключителна наклонность, отрицающа другитѣ стрѣмения. По този начинъ тя съставлява дезорганизация и организация; дезорганизация, когато отлъча другитѣ естествени наклонности отъ тѣхното прѣдопрѣдѣление и ги задушавя; организация, когато групира наоколо си всичката чувствителна енергия, разпрѣснѣта тукъ-тамъ, и се съсредоточава къмъ прѣдмѣта, който тя прѣслѣдва. Прочее, страстния човѣкъ има чувствителность само за своята страсть и за това, което може да я удовлетвори: отъ сега нататѣкъ сърцето му е лишено отъ други чувства, както сърцето на Харпагона, който обича единствено своята касичка, и у когото сѣ заглѣхили най-законнитѣ, най-естественнитѣ чувства.

Но страстьта е завладѣла не само чувствителностьта, но и всичкитѣ умствени и морални сили. Тогава духътъ вижда само страстьта; тогава той мисли само за нея; той съзира нѣщата прѣзъ нея: ето защо можемъ каза, че страстьта заслѣпява духа, туря покривка на очитѣ, обезобразява и ослабява всичкитѣ сжждения. Отъ друга страна пѣкъ, за удовлетворение на страстьта, волята е способна за всичко, и за геройски подвизи, и за мръсни прѣстѣпления; напротивъ, когато страстьта спи, човѣкъ остава хладногрѣвенъ, неѣятеленъ, безъ инициатива. Въ кратцѣ, страстьта

обича, царува въ душата като деспотъ.

Отъ всичко горѣказано, лесно е да се забѣлѣжи разницата между страстта и наклонността.

Наклонността е тиха, спокойна; тя ни оставя владѣтели на себе си; а страстта е буйна, подобна на буря, която завлича всичко; благодарение на нея човѣкъ е робъ, защото тя прѣкрата дѣятелността на дуза и на свободата. Ето защо не на пусто дръвнитѣ сж считали старостта за нравствена болѣст: тя, наистина, е отъ естеството на лудостта, постоянна идея, понѣкога сжщинско «владѣние», което онищожава равновѣсето и хармонията на нормалния ни животъ.

Наклонността е трайна, постоянна; когато пъкъ страстта е често пъти ненадѣйна криза отъ кратко врѣмеченъ характеръ: тя изгасва слѣдъ като е исчерпала всичкия си огънь. Може даже да се каже, че колкото по-вече една страсть е буйна, толкова по-вече нейното рухване е близо; най-силнитѣ страсти могатъ се появи отново, слѣдъ като сж се укротили извѣстно врѣме, слѣдъ като сж имали възможността да черпѣтъ енергия.

Наклонноститѣ могатъ да се развиватъ въ хармония една съ друга, безъ да бждѣтъ въ гибѣлни отношения помежду си: така напримѣръ любовта къмъ истината не противодѣйствува по никой начинъ на любовта къмъ доброто; защото човѣкъ може да бжде едновременно добъръ синъ, добъръ съпругъ, добъръ гражданинъ. Напротивъ, страстта е завистлива: тя не само задушавя всичкитѣ други естествени наклонности, но още и прѣпятствува на появяването на всѣка друга страсть. Споредъ Паскала човѣкъ не може да има сжщеврѣменно двѣ голѣми страсти.

Наклонността търси благото на сжществото. Напротивъ, страстта е себелюбива, защото, вмѣсто да търси доброто, безъ да мисли за удоволствието, тя се стрѣми исклучително къмъ удоволствието безъ да има прѣдъ видъ доброто; даже често пъти тя прѣдпочита частното си удоволствие надъ общото благо на сжществото: така пияницата, като не пие за да живѣе, съспива своето тѣло, губи душата си за единственото удоволствие да пие. Отъ тукъ слѣдва, че страстта е развратна дѣятелность — развратъ.

Сега, каква е ролята на страститѣ въ живота, и по кой начинъ възпитанието трѣба да дѣйствува?

Върху този въпросъ сжществуватъ двѣ крайни мнѣния. Едни твърдѣтъ, че, понеже страститѣ сж естествено добри, законни, трѣба да се развиватъ при най-голѣма свобода. Такава е тезата, поддържана въ скоро врѣме отъ извѣстни софисти, идеалътъ на която се състои въ удовлетворението на владѣщата въ човѣка страсть. — Други, напотивъ, както Стоицитѣ и Кантъ, имайки прѣдъ видъ, че страстта е отъ ирационално естество; че усъвършенствуванието на индивидуума се състои исклучително въ дѣйствуването чрѣзъ разума, — изявяватъ, че страстта е лоша и че, слѣдователно, нужно е нейното задушаване.

Както вижда читателтъ, и въ единия, и въ другия случай има очевидно прѣувеличение. Отъ една страна, наистина, сжществуватъ низки, врѣдоносни страсти, които искореняватъ всѣко достойнство отъ човѣшката

душа; които сж причина на най-срамнитѣ дѣяния и слѣдователно, на «най-ужаснитѣ нещастия». Но това не е всичко; защото, кой ще оспорява сжществуванието на благородни, великодушни страсти, както напримѣръ майчината любовь, любовта къмъ истината или доброто? Ето защо Паскалъ е разумно казалъ: «нищо велико не става безъ страсть». Ето защо, за отстранението на всевъзможнитѣ спѣпки въ живота, за подкрѣпленieto на борбата, за послѣдователния ходъ на челоуѣческата дѣятелность, разумътъ и волята сж всичко, необходимо би било още съдѣйствието на страстта. Само-страстта може да прѣдаде нужната топлина на разума и да поддържа необходимия куражъ на волята! Да я искоренимъ отъ душата, това би значело да введемъ царството на инерцията, царството на низостта.

И сега, отъ тази точка на зрѣние, нѣли е позволено да кажемъ, че страстта е условието на най-голѣмата радостъ, на душевнитѣ вълнения, които прѣдаватъ всичката си прѣлестъ на живота? Каквото и да сж казвали върху това Стоицитѣ, пакъ щастieto на човѣка не произлиза отъ «апатията», отъ плоското спокойствие на душата, а — отъ дѣятелността: да парализираме дѣятелността, това значи да парализираме самитѣ способности. Най-послѣ каквито и старания да полагаме за онищожаването на страстта, тѣ би били глупави, защото е немислимо празнота въ човѣшкото сърце, защото послѣдното ще тупа винаги за нѣкой идеалъ. Даже страстта съставлява нашето сжществувание!

Аристотѣ, гениалния Аристотѣ е разбралъ сжщинската роль на страститѣ въ живота, като е казалъ, че не е въпросъ да се задушѣтъ проявленията на чувствителността, а трѣба да се философува съ страститѣ.» Изоставени на себе си, тѣ могатъ да на доведѣтъ до най-грѣшни заблуждения; даже най-добритѣ отъ тѣхъ не сж абсолютно невинни и благотворни. Но и лошитѣ страсти, дисциплинирани отъ разума, могатъ да заематъ драгоцѣненъ характеръ, като напримѣръ: великодушната узраза, законната гордостъ и пр.

Казаното до тукъ има своето приложение къмъ възпитанието. Прочее, то трѣба да поддържа бездѣнната вена на ентузиазма, на трѣбещата чувствителность къмъ всичко, което е велико и хубаво; да възбужда и обработва великодушнитѣ и плодородни страсти.

Нужно е тѣй сжщо прѣдпазването на младежта отъ прилѣпчивостта на лошитѣ страсти: тѣ сж винаги готови да заразяватъ и се развиватъ. Нѣка спомнимъ тѣй сжщо необходимостта отъ наблюдение това, което дѣцата четѣтъ, посѣщаватъ; говорѣтъ: по този начинъ сума врѣдоносни внушения бихъ се избѣгнали, и за тѣлото, и за душата, И това наблюдение трѣба да бжде вещь, постоянно, тѣй като човѣкъ подлежи на всевъзможни влияния отъ физически и душевенъ характеръ. Намъ се струва често пъти, че нѣколко думи, казани въ присѣйствието на едно дѣте, не бихъ имали съвършено никакво лошо слѣдствие; когато пъкъ, въ дѣйствителность, тѣ — думитѣ — работѣтъ тайно въ душата и печалното имъ слѣдствие се почувствува само-слѣдъ нѣколко врѣме.

Шументъ

Я Н К А.

Литературно-музикална вечеринка въ гр. Варна.

Литературно-музикалната вечеринка, дадена на 26-й Декемврий отъ дружеството «Саморазвитие» излѣзе много сполучлива. Ясно се виждаше отъ всичко, че тя се дава отъ едно ново жен. прогресивно дружество. Материалътъ за литературната частъ на вечеринката, внимателно избранъ, гармонираше съ идеята и цѣльта на дружеството. Программата, наредена грижливо, се изпълни много добръ. Отъ всичко вѣше прѣснота, всичко говорѣше за нѣщо ново, възвишено къмъ което почна да се стрѣми младата българка. Двѣтъ живи картини бяхъ прѣкрасни отъ художествена гледка. Въ живата картина «Саморазвитие» нагледно прѣдставено стрѣмението на жената да се раздѣли вече съ своята до сегашна дребнавостъ, стрѣмението ѝ да работи за своето по-нататъшно развитие и образование. Тя бѣше съставена отъ 9 жени и три дѣца. Имаше една селенка, която се пробудила до толкова, щото, като си прѣде на хурката, тя отъ време на време надниква въ книжката на дѣтето си, вслушва се, що ѝ то чете. Слѣдующата степенъ на пробужданieto на жената прѣдставлява гражданката, която на учението и възпитанието на дѣцата глѣда вече като на сериозна за неѣ работа, за която трѣбва да се залови тя, като остави на време работата си. На друго мѣсто прѣдъ една маса наѣдали три жени: прѣдъ едната цѣли томовете сериозни книги, друга бърза да свърши своята литературна работа, тѣхната съ еднакво развитие другарка, се вслушва въ думитѣ, въ разговора и едновременно си шие; друга жена стои права прѣдъ рисуващия станокъ, съ палитра въ рѣка, бърза да свърши своята картина; друга стои прѣдъ статуя и лепи, а още една жена, сѣднѣла на столъ свири на гитара; надъ тая група жени стои ангелъ и ги благословява. Картината бѣ съдържателна и прѣдставляваше много красива глѣдка за очитѣ. Съ непрѣкъснати рѣкопѣскания, публиката шумно показваше своето одобрение. Втората жива картина, «Жана д'Аркъ» бѣше така сжщо величественно-прѣкрасна, декламира се и стихотворението на Орлеанската дѣва «Прости»; съ тая картина се напомняше, че е имало жена, която по единъ или другъ начинъ е повела цѣлъ народъ слѣдъ себе си; тя се явила единственна спасителка на татковината си.

Имаше и рѣчь, държана отъ една членка на дружеството, въ която ясно се изложи ходътъ, постепенното развиване, оформление на мисълта да се основе жен. друж. «Саморазвитие»; въ неѣ се посочи още на идеята, отъ която се въодушевява друж. «Саморазвитие» и цѣльта, която то прѣслѣдва. Тая рѣчь бѣше много най-мѣстното си и ние ще ѣ напечатаме въ слѣдующия брой на списанието ни да я прочетатъ всички, които не сж я чули и се надѣваме, че слѣдъ това нѣма да вѣрватъ на разнитѣ клѣвети, за съжалѣние даже проникнали и въ вѣстниците че това друж. било отцѣпническо, килипрджийско и други отъ грозни по грозни епитети, съ които се стараѣтъ да омръсѣятъ тая хубава, възвишена идея. Очудваме се, какво при-

стѣпление има въ това, че въ единъ градъ има двѣ жен. друж. — едно благотворително и едно образователно и защо мѣждѣ могатъ да бждѣтъ членове въ нѣколко дружества, а женитѣ не и защо да се мисли, че едното съ самия фактъ на сжществуванieto си ще унищожи другото? Много госпожи сж записани като членки въ «Майка» за благотворителна и въ дру. «Саморазвитие» за образователна му цѣль.

Дълбоко съжаляваме събрата си по печата-вѣсти. „Отзивъ“, гдѣто той си е позволилъ да разрѣшава отдалечъ единъ съвършено мѣстенъ въпросъ и то като чърпалъ свѣденiята си отъ „не до толкова чистъ источникъ“.

Обявление.

Отъ началото на идущата година издателската фирма «Печатница Вълковъ» начева издаванieto на едно литературно научно-популярно иллюстрирано мѣсечно списание, съ название: «Списание на Списанията», редактирано отъ А. Вълковъ. То ще съдържа два главни отдѣла: първиятъ, съ по-едри букви напечатанъ, се прѣдзначава за малки дѣца; а вториятъ, — за възрастни младежи, а сжщо и за възпитатели.

Списанието ще съдържа отбрани произведения, изложени съ популяренъ езикъ отъ най-извѣстнитѣ чужди и наши писатели; списанието ще съдържа и педагогически свѣдѣния за учителитѣ.

Къмъ срѣдата на годината на абонатитѣ ще се распрати даромъ «Общедостъпенъ лѣчебникъ», отъ Д-ръ Рахмановъ. Цѣлото годишно течение ще съдържа не по-малко отъ 50 печатни коли, а премията ще съдържа 25 голѣми печатни коли на 8-на, съ много фигури. Всичко това ще струва 5 лева годишно за България, а за странство прибавятъ се пощ. разности. А за половина година 2 л. 50 ст. Единъ брой отдѣлно ще струва 50 ст. Слѣдователно абонатитѣ ни по край другитѣ прѣимущества, по-долѣ изброени ще иматъ едно най-ефтино списание не само въ България, но и въ странство.

Първата книжка излиза тия дни отъ печатъ. Втората книжка ще се распрати само на прѣдплатилитѣ абонати. Абониранieto става: или направо въ печатницата Вълковъ София или при Пощенскитѣ станции, или при настоятелитѣ на списанието. Всѣки, който желае да стане настоятелъ на списанието трѣбва да се отнесе направо до печатницата, като прѣдстави една гаранция и на още едно лице, въ размѣръ на дадениятъ квитанции. Отстъпката на настоятелитѣ става по споразумѣние.

Заб. Ония абонати които прѣдплатятъ наведнжжъ за цѣла година направо въ печатницата Вълковъ ще имъ се испрати веднага даромъ „Литераторъ“ съ художника Верещанинъ, едно отъ най-изящнитѣ произведения на този авторъ. То сж цѣлъ редъ епизода отъ послѣдната руско-турска война отъ начеванieto и до свършванieto ѣ, разказани въ лека романтическа форма и толкова по-интересни за насъ — българитѣ, че всичко е прозвизвало върху наша почва. На прѣдплатилитѣ за година абонати всѣки номеръ — отъ „Библиотека за Мало и Голѣмо“ ще се отстъпва по 20 ст. вѣсто 30 ст., а сжщо и другитѣ издания на печатницата ще имъ се даватъ съ 20% отстъпка и безъ да плащатъ пощенски разности.

София, Декемврий 1897.

Отъ Издательтъ.

Срамота е!

Г-да подпоручикъ Цанковъ, А. Грънчаровъ, Гавр. Ц. Гачевъ *Илиена*, Станка Лазарова, гизидияна Ап. Кирова, *Ял-бола*, Рада Николова, Мария Стефанова *Сливенъ*, Т. Грънчарова *Видинъ*, К. Д. Воденчарова, *Бургасъ*; саморочно сте се подписали, че желаете да получавате списанието ни отъ 1/11894 г. до 31/XII96 г. — тѣкмо цѣли три (3) години по 7 = 21 лева. Дирекцията Ви чака една година още повече, като се срамувате тя отъ Вашитѣ постѣпки и прѣдполагане, че т. г. най-сетнѣ съвѣстѣта Ви нѣма да Ви допусне да не ги си издѣлжите по Вие пакъ сте отказали да се издѣлжите на патушката ни агентъ! Това, господа, е повече отъ всѣкаквѣтъ непристоенъ епитетъ на кой-да е човѣкъ, който има даже малко съвѣстъ. За това поканвате се за послѣденъ пътъ да ни внесете дълга си въ редакцията ни въ едно кратко врѣме, или да възвърнете всичкитѣ броеве: въ противенъ случай утвъряваме Ви, че ще употребимъ всичкитѣ законни сръдства, за да получимъ правото си.

— Г-ца Станка Русенова Ломъ отъ Свищовъ, учителка, Г-жа Мария Р. Стефанова, Анна П. Недева *Ридникъ* г-жа Василка З. Султанова, *Ялбола*, саморочно сте се подписали, че желаете да получавате списанието ни и сте го получавали цѣли 2 години. 95/96 по 7 лв. 14 лв. всѣка една; кога ще се сѣните да испратите тази сума, щомъ не сте го внесли т. г. на агентина ни.

За това поканвате се отъ Дирекцията всички или да внесете, що дължите или да повърнете обратно броеветѣ или пакъ ще употребимъ непристоенъ за Васъ сръдства.

Кореспонденция.

Г. Г. В. Н. Пиперова *Пирдопа* Вие заплатихте за Женския Свѣтъ, и за Доманията Н. Кишино Съмова. Ст. Загора получихме 7 лв. за 1897 год. благодаримъ. П. Чола *Варна* плтихмѣ 7 лв. за 98 год. Г. Ап. Петкова *Пливенъ* получихме

5.50 лв. абонаментъ за Женский Свѣтъ и Доманията 1898 год. благодаримъ. Маровъ. Адресирахмѣ писмо *Ломъ*.

Обявление.

I.

Професионалното училище «Мария Луиза», открито отъ женското дружество «Саморазвитие» въ гр. Варна, съобщава по интересующитѣ, че приема ученички които да слѣдватъ по кроение и шиење на долни и юрни дрѣхи съ такса 40 лева годишно*.)

II.

Управителния комитетъ на професионалното училище «Мария-Луиза» търси учителка по кроение и шиење на долни дрѣхи и бѣлъ шевъ (бродери и ажуръ).

Желающата да се отнесе до речения комитетъ, като същеврѣменно си прати и нужнитѣ документи.

гр. Варна
1812/XII/97 г.

Отъ Управит. Комитетъ
на професионалното училище
«Мария-Луиза»

*) За цѣлата и програмата на училището виждѣ Ж. С. бр. 21.

Много важно

Вторий брой на «Жен. Свѣтъ», както и на «Доманията» ще се испрати само на прѣдплатившия поне за 6 мѣс. абонатъ.

Абониранieto бива за 6 мѣсеца или 1 година.

ЗАМѢНѢТЕ ДОЛНИТѢ СИ ДРѢХИ:

ФАНЕЛИ И АНТАЛОНИ

СЪ ФРАНЦУЗКИЯ ХИГИЕНИЧЕНЪ ПЛАТЪ

ОТЪ ДОКТОРЪ РАЗЮРЕЛЪ

ТАКАНИ СЪ ТУРФНА ВАТА

Еднотко сръдство противъ ревматизмъ и настивание, антисептически и поглѣщателни.

ЕДИНСТВЕНЪ ДЕПОЗИТЪ ВЪ ВАРНА

ВЪ МАНИФАКТУРНИЯ МАГАЗИНЪ

ХАДЖИ ПЕТРО ХРИСТОДУЛОВЪ & С^{ИЕ}

БИВША КЪЩА ПАНУШЪ ГЕОРГИЕВЪ & С^{ИЕ}

ОСНОВАНА НА 1833 ГОД.

Годишенъ абонаментъ:

1) абон. въ Т.-П. станции — на списанието . . .	л. 3.—
— и списанието съ притурката . . .	« 5.50
II) абон. на право въ Дирек. — на списанието . . .	« 4.—
на списанието съ притурката . . .	« 7.—
III) за странство — на списанието . . .	« 5.—
— на списанието съ притурката . . .	« 9.—

Всичко, що се отнася до списанието или притурката испраща се съ адресъ: До Дирекцията на «Женския Свѣтъ» ул. Войнишка № 122 — Варна.

Писма-неплатени не се приематъ.

Всѣкакви обявления, относящи се до госпожи и госпожици, приематъ се.

Привото на записъ въ Т. П. стан. се плаща отдѣлно отъ абон.